

Capitolul al III-lea. Subiectele apelului

14. Cerere îndreptată împotriva unei persoane juridice fără capacitate de folosință. Invocarea din oficiu a excepției lipsei capacității de folosință a pârâtei

NCPC, art. 56, art. 247
Legea nr. 263/2010, art. 131 alin. (4)
H.G. nr. 118/2012, art. 2

În mod corect, la pronunțarea sentinței atacate instanța de fond a avut în vedere lipsa capacității de folosință a pârâtei CLP Sector 2, cât timp, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 131 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010, aceasta este o structură administrativă fără personalitate juridică în cadrul Casei de Pensii a municipiului București.

În acest sens, dispozițiile art. 131 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 prevăd că „(1) CNPP este instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale care administrează sistemul public de pensii. (...) (4) Casa de pensii a municipiului București și casele județene de pensii sunt servicii publice, investite cu personalitate juridică”.

*C.A. București, s. a VII-a confl. de mun. și asig. soc.,
dec. nr. 3661 din 15.06.2017, nepublicată*

Prin sentința civilă nr. 6662 din 28.06.2016, Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a admis excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei CLP Sector 2 și a respins acțiunea formulată de contestatorul S.N., în contradictoriu cu intimata Casa Sectorială de Pensii Sector 2, ca fiind promovată împotriva unei persoane fără capacitate de folosință. Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în esență, următoarea situație de fapt și de drept:

La termenul de judecată din 28.06.2016, instanța a invocat din oficiu excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei CLP Sector 2.

Analizând excepția lipsei capacității de folosință a CLP Sector 2, tribunalul a reținut dispozițiile art. 131 alin. (4) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora CPMB și casele județene de pensii sunt servicii publice, investite cu personalitate juridică. Conform art. 2 din H.G. nr. 118/2012, „(1) CNPP are în subordine case județene de pensii și CPMB, denumite în continuare case teritoriale de pensii, care sunt servicii publice, investite cu personalitate juridică. (2) CNPP poate înființa case locale de pensii, în funcție de numărul și structura asiguraților, care funcționează sub conducerea și controlul caselor teritoriale de pensii”.

Aceste acte normative nu conferă personalitate juridică și caselor locale de pensii, astfel că, neavând personalitate juridică, pe cale de consecință, acestea nu au nici capacitate de folosință.

Împotriva acestei sentințe, a declarat apel motivat, în termenul legal reclamantul S.N., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. În motivarea apelului, acesta a arătat, în esență, următoarele:

Casa Teritorială a Sectorului 2, prin referatul 581, i-a comunicat imputarea sumei de 2.090 lei, iar prin referatul cu nr. 583, i-a imputat suma de 2.192 lei. Pentru a formula o apărare, a solicitat referatele și actele care au stat la baza dispozițiilor amintite, însă nu i s-au trimis actele și referatele, așa încât a fost în imposibilitatea de a formula o apărare. Prin sentința apelată a fost respinsă acțiunea, invocându-se excepția lipsei capacității de folosință a CLP Sector 2. Este adevărat că raporturile juridice au intervenit între apelant și Casa de Pensii a Sectorului 2, dar numai în ceea ce privește obținerea referatelor 581 și 583 pentru a putea formula o apărare pe baza actelor care au stat la baza referatelor amintite.

Apelantul solicită anularea sentinței apelate, ca nelegală și netemeinică.

Așa cum rezultă din sentința apelată, instanța a stabilit lipsa capacității de folosință a pârâtei CLP Sector 2 și, în consecință, a respins cererea, apelantul considerând că instanța avea posibilitatea să restituie acțiunea pe cale administrativă, întrucât, conform art. 24 lit. n) din Hotărârea nr. 1375/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii, președintele secției rezolvă corespondența secției și trimite, în cazurile prevăzute de lege, pe cale administrativă, cererile sau plângerile greșit îndreptate și le restituie pe cele care nu întrunesc condiții legii.

Noul Cod de procedură civilă, la art. 152, reglementează cererile greșit denumite, care se completează cu prevederile art. 24 lit. n) din Hotărârea nr. 1375/2015 a C.S.M., întrucât apelantul nu a înțeles sensul comunicării făcute prin adresa din 13.04.1016, de a „indica pârâtul” și „sediul pârâtului”, așa cum i s-a solicitat prin rezoluția din 13.04.2016. A solicitat instanței să admită apelul și să dispună restituirea acțiunii, deoarece nu îndeplinește condițiile legale, conform rezoluției din 13.04.2016 a Tribunalului București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. Se învederează și faptul că, de la data de 01.05.2015, drepturile de pensie sunt calculate separat pentru pensia de la stat și pentru pensia de la avocați, așa cum rezultă din decizia anexată. Pe întreaga perioadă de pensionare și până în prezent nu i s-a calculat pensia cuvenită ca ofițer, aferentă perioadei 30.10.1950-15.03.1954. La Casa de Pensii a Sectorului 2, în perioada 30.10.1950-15.03.1954, este înregistrat „armată” concentrat fără niciun drept de salariu.

Examinând cauza prin prisma motivelor de apel formulate, în limitele prevăzute de art. 476-479 NCPC, curtea a reținut următoarele:

În mod corect la pronunțarea sentinței atacate instanța de fond a avut în vedere lipsa capacității de folosință a pârâtei CLP Sector 2, cât timp, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 131 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010, aceasta este o structură administrativă fără personalitate juridică în cadrul CPMB.

În acest sens, dispozițiile art. 131 alin. (1) și (4) din Legea nr. 263/2010 prevăd că „(1) CNPP este instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale care administrează sistemul public de pensii. (...) (4) Casa de pensii a municipiului București și casele județene de pensii sunt servicii publice, investite cu personalitate juridică”.

Cum pârâta CLP Sector 2 nu are personalitate juridică, fiind o simplă structură administrativă ce funcționează sub conducerea și controlul CPMB, soluția ce se impunea, prin raportare la obiectul pricinii, era aceea de respingere a acțiunii formulate în contradictoriu cu pârâta CLP Sector 2, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate de folosință.

Nu pot fi reținute susținerile apelantului în sensul că instanța avea posibilitatea să restituie acțiunea pe cale administrativă, conform art. 24 lit. n) din Hotărârea nr. 1375/2015 a Consiliului Superior al Magistraturii, cât timp voința reală a acestuia, exprimată prin cererea de chemare în judecată formulată, a fost aceea de a solicita chemarea în judecată în calitate de pârâtă a CLP Sector 2. Nici lipsa de înțelegere a sensului comunicării făcute prin adresa din 13.04.1016, de a „indica pârâtul” și „sediul pârâtului”, așa cum i s-a solicitat prin rezoluția din 13.04.2016, invocată de către apelant, nu poate constitui un argument pentru exonerarea acestuia de răspunderea ce-i revenea în calitate de reclamant în determinarea cadrului procesual, aceasta stabilindu-se prin cererea de chemare în judecată și cât timp, potrivit principiului disponibilității reglementat de dispozițiile art. 22 NCPD, reclamantul este cel care stabilește cadrul procesual, inclusiv sub aspectul persoanelor chemate în judecată.

Respingerea criticilor aduse de către apelant în ceea ce privește soluția primei instanțe care a admis excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei face de prisos analizarea susținerilor apelantului în ceea ce privește fondul pretențiilor deduse judecății.

Pentru considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 480 alin. (1) NCPD, curtea a respins apelul, ca nefondat.

15. Persoană lipsită de calitate procesuală activă. Modificarea cererii de chemare în judecată. Justificarea unui interes legitim în formularea acțiunii

NCPD, art. 38-39, art. 204, art. 480 alin. (2)
Legea nr. 169/1997, art. III alin. (2)

Raportat la conținutul cererii formulate, este, fără îndoială, că s-a intenționat promovarea acțiunii de comisia locală de fond funciar, însă ulterior s-a concluzionat că acțiunea ar fi trebuit corect promovată de primar, considerent pentru care, anterior primului termen de judecată, primarul orașului precizează că are calitate de reclamant, stă în judecată în nume propriu, ca entitate, și nu în calitate de președinte al comisiei locale de fond funciar. Precizarea depusă de primar nu poate fi calificată ca intervenție principală, întrucât nu îndeplinește condițiile cererii de chemare în judecată și nici nu rezultă din conținutul său dorința primarului de a interveni în proces, pretinzând pentru sine dreptul dedus judecății. În fapt, ea constituie o modificare de acțiune, prin aceasta urmărindu-se înlocuirea reclamantului inițial cu un alt reclamant.

Articolul 204 NCPD permite ca, până la primul termen de judecată, reclamantul să modifice acțiunea numai sub aspectul obiectului, al cauzei și al pârâtului, nefiind admisibilă modificarea sub aspectul persoanei

reclamantului. Reclamantul, care a sesizat instanța de judecată, nu poate părăsi cadrul procesual stabilit decât fie ca urmare a renunțării la judecată sau la dreptul dedus judecătii, fie în condițiile art. 38 și art. 39 NCPC de transmitere a calității procesuale active, când reclamantul poate fi scos din proces.

Potrivit art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997, nulitatea titlului de proprietate emis în favoarea unui beneficiar poate fi invocată de entitățile expres și limitativ prevăzute, și anume de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și alte persoane care justifică un interes legitim.

Comisia locală de fond funciar nu face parte din categoria persoanelor care justifică un interes legitim în promovarea acțiunii în nulitatea absolută a unui titlu de proprietate, cât timp prin art. 5 lit. I) din H.G. nr. 89/2005, în sarcina sa sunt stabilite identificarea terenurilor atribuite ilegal și sesizarea primarului, care înaintează sub semnătură acțiunii în constatarea nulității absolute. Prin urmare, comisia nu poate promova direct acțiunea în numele său, ci are doar competența de a sesiza primarul, pentru ca acesta din urmă să promoveze o acțiune în constatarea nulității unei reconstituiri a dreptului de proprietate.

*Trib. Bistrița-Năsăud, s. I civ., dec. nr. 77A din 30.03.2016,
publicată în R.R.D.J. nr. 3/2016*

Prin sentința civilă nr. 1578/2015, pronunțată de Judecătoria Beclean la data de 07.10.2015, s-a admis excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, excepție invocată din oficiu și, în consecință, s-a respins acțiunea civilă formulată de reclamanta Comisia locală Beclean pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor împotriva pârâtelor Ș.D. și P.O., ca fiind formulată de către o persoană lipsită de calitate procesuală activă.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut, în esență, faptul că reclamanta nu justifică un interes legitim pentru exercițiul acțiunii civile formulate, iar împrejurarea că acțiunea civilă a fost semnată și de către președintele Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, respectiv primarul, nu poate justifica calitatea procesuală activă a acestei comisii.

De asemenea, este inadmisibilă modificarea de acțiune prin care se schimbă titularul acțiunii civile formulate.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat apel reclamanta Comisia locală Beclean pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, solicitând admiterea apelului, schimbarea hotărârii în sensul admiterii acțiunii formulate.

În motivare s-a arătat că, dintr-o greșeală de dactilografiere, acțiunea civilă a fost depusă la Judecătoria Beclean în numele Comisiei locale pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor Beclean. La data de 20.07.2015 s-a depus o precizare la acțiune prin care s-a arătat că reclamant în dosar este Primarul orașului Beclean, și nu comisia locală de fond funciar, cum din eroare a fost dactilografiat. Precizarea la acțiune s-a depus înainte de pronunțarea sentinței civile, astfel că nu poate fi vorba de o excepție a lipsei calității procesuale active a reclamantei.

Analizând hotărârea atacată prin prisma motivelor de apel formulate, tribunalul a reținut că prima instanță a pronunțat o hotărâre legală și temeinică, neexistând niciun motiv care să ducă la anularea sau schimbarea acesteia, pentru considerentele care urmează a fi relevate.

Prin apelul declarat, reclamanta critică soluția adoptată, invocând o eroare de dactilografare care a determinat ca acțiunea să fie promovată de comisia locală de fond funciar, și nu de primar.

Teza erorii de dactilografare, neinvocată la fond, afirmată numai în apel, nu poate fi reținută. Din cuprinsul acțiunii formulate rezultă, fără nicio îndoială, că acțiunea s-a promovat de Comisia locală de fond funciar, cât timp ea poartă antetul comisiei locale, este semnată de primar în calitate de președinte al comisiei de fond funciar, de secretarul orașului și de un inginer, persoane care, potrivit art. 2 alin. (1) din H.G. nr. 890/2005, sunt membri ai comisiei de fond funciar constituite la nivelul orașului Beclean, este motivată în drept pe dispozițiile art. 5 lit. c) și i) din H.G. nr. 890/2005, ce reglementează atribuțiile comisiei locale de fond funciar. Eroarea de dactilografare presupune o manifestare de voință involuntară, o greșeală de scriere survenită spontan.

Raportat la conținutul acțiunii promovate, mai sus relevat, este fără îndoială că nu a fost vorba de o greșeală de scriere la redactarea acțiunii, ci, dimpotrivă, s-a intenționat promovarea acțiunii de comisia locală de fond funciar, însă ulterior s-a concluzionat că acțiunea ar fi trebuit corect promovată de primar, considerent pentru care la data de 20.07.2015, anterior primului termen de judecată, primarul orașului precizează că acesta are calitate de reclamant, stă în judecată în nume propriu, ca entitate, și nu în calitate de președinte al comisiei locale de fond funciar.

Precizarea depusă la data de 20.07.2015 nu poate fi calificată ca intervenție principală, întrucât nu îndeplinește condițiile cererii de chemare în judecată și nici nu rezultă din conținutul său dorința primarului de a interveni în proces pretinzând pentru sine dreptul dedus judecătii. În fapt, așa cum a reținut instanța de fond, ea constituie o modificare de acțiune, prin aceasta urmărindu-se înlocuirea reclamantului inițial cu alt reclamant.

Este real că textul art. 204 NCPC permite modificarea cererii de chemare în judecată sub aspectul oricăruia dintre elementele sale – obiect, părți, cauză – până la primul termen de judecată. Însă, este de observat că norma reglementează expres faptul că această modificare trebuie să provină de la reclamant, adică de la titularul acțiunii ce constituie actul de sesizare al instanței de judecată. Ca atare, legea permite ca reclamantul să modifice acțiunea numai sub aspectul obiectului, al cauzei și al părâtului, nefiind admisibilă modificarea sub aspectul persoanei reclamantului. Reclamantul care a sesizat instanța de judecată nu poate părăsi cadrul procesual stabilit decât fie ca urmare a renunțării la judecată sau la dreptul dedus judecătii, fie în condițiile art. 38 și art. 39 NCPC de transmitere a calității procesuale active, când reclamantul poate fi scos din proces.

Potrivit art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997, nulitatea titlului de proprietate emis în favoarea unui beneficiar poate fi invocată de entitățile expres și limitativ

prevăzute, și anume de primar, prefect, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și alte persoane care justifică un interes legitim.

Comisia locală de fond funciar nu face parte din categoria persoanelor care justifică interes legitim în promovarea acțiunii în nulitatea absolută a unui titlu de proprietate, cât timp prin art. 5 lit. l) din H.G. nr. 89/2005 în sarcina sa este stabilită sarcina identificării terenurilor atribuite ilegal și sesizării primarului, care înaintează sub semnătură acțiuni în constatarea nulității absolute. Prin urmare, comisia nu poate promova direct acțiunea în numele său, ci are doar competența de a sesiza primarul pentru ca acesta din urmă să promoveze o acțiune în constatarea nulității unei reconstituiri a dreptului de proprietate.

Reținând, în baza considerentelor relevante, faptul că în realitate acțiunea s-a promovat de comisia locală de fond funciar, fără a fi vorba de o eroare de dactilografare, că reclamantul nu poate modifica acțiunea sub aspectul persoanei sale, că acțiunea în nulitatea absolută a unui titlu de proprietate se promovează de entitățile expres enunțate de art. III alin. (2) din Legea nr. 169/1997, că reclamanta nu este persoană care justifică interes legitim în formularea acțiunii, în baza art. 480 alin. (2) NCP, tribunalul a respins ca nefondat apelul declarat.

16. Organele administrației publice locale. Calitate procesuală în litigiile de muncă. Calitatea de a declara apel

NCP, art. 9, art. 56 alin. (2), art. 458

1. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a investit instanța cu pretenții îndreptate împotriva Școlii gimnaziale G. și Consiliului local al municipiului G. În aceste limite, instanța de fond a soluționat cauza și a pronunțat sentința.

În conformitate cu dispozițiile art. 458 NCP, căile de atac pot fi exercitate numai de părțile aflate în proces care justifică un interes, în afară de cazul în care, potrivit legii, acest drept îl au și alte organe sau persoane. Rezultă că au calitatea de a formula calea de atac, în principiu, părțile aflate în proces, adică cele care au participat la judecata în fond în calitățile prevăzute de legea procesuală civilă. Or, în speță, apelanta unitatea administrativ-teritorială G., prin primar, nu a participat ca parte la judecata în fond și, prin urmare, nu este îndreptățită să exercite calea de atac împotriva hotărârii primei instanțe.

2. Față de principiile și regulile bugetare prevăzute de Legea nr. 273/2006, precum și față de prevederile O.G. nr. 22/2002, se constată că, pentru achitarea sumelor stabilite prin hotărârea atacată, consiliul local are o atribuție deosebit de importantă, respectiv aprobarea bugetului local în care aceste sume vor trebui incluse. Chiar dacă nu are calitatea de angajator al reclamantilor, apelantul va fi obligat să asigure plata acestor sume, motiv pentru care este pe deplin întemeiată chemarea lui în judecată în calitate de pârât. Finanțarea cheltuielilor presupune, în final, tot o plată, asigurarea, punerea la dispoziția creditorului a unei sume ce reprezintă obiectul creanței vizând executarea corespunzătoare a hotărârii. Apelantul nu poate fi obligat să acționeze altfel

decât în limitele atribuțiilor și competențelor stabilite prin acte normative și, în aceste limite, are calitate procesuală pasivă.

Împrejurarea invocată de apelant, potrivit căreia personalitate juridică are numai autoritatea administrativ-teritorială, nu este un impediment pentru ca apelantul să stea în justiție, ținând seama de prevederile art. 56 alin. (2) NCPD și de atribuțiile ce revin consiliului local, ca autoritate deliberativă în materie de buget, așa cum, de altfel, acesta însuși precizează prin cererea de apel.

*C.A. București, s. a VII-a confl. de mun. și asig. soc.,
dec. nr. 2791 din 08.05.2017, nepublicată*

Prin sentința civilă nr. 405/LM/AS din 10.11.2016, Tribunalul Giurgiu, Secția civilă, a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantul S.L.C.D.G., în numele și pentru membrii săi M.F. și G.M., împotriva părâților Școala Gimnazială G. și Consiliul Local al municipiului G., prin primar; a obligat unitatea școlară pârâtă să calculeze reclamanților drepturile bănești în regim de plată cu ora ca personal necalificat, pentru orele de educație fizică predate la clasa din învățământul primar, astfel, M.F., în perioada anilor școlari 2014-2015 și 2015-2016 până la data cererii (10.06.2016), și G.M., în perioada anilor școlari 2013-2014 și 2014-2015; a obligat pârâții, în solidar, la plata drepturilor bănești astfel calculate, actualizate cu indicii de inflație, de la data nașterii dreptului și până la data plății efective, precum și plata de daune-interese sub forma dobânzii legale, aferente drepturilor cuvenite.

În considerentele hotărârii judecătorești, instanța de dreptul că membrii de sindicat reprezentați în prezenta cauză sunt cadre didactice – învățători/institutori sau profesori în învățământul primar la Școala Gimnazială G. În anii școlari 2014-2015 și 2015-2016, reclamanta M.F. și reclamanta G.M., în anii școlari 2013-2014 și 2014-2015, în lipsa profesorilor cu studii superioare de specialitate, au predat orele de educație fizică și sport în învățământul primar, fără a le fi plătite aceste ore, după cum rezultă din adeverințele emise de unitatea școlară pârâtă și depuse la dosarul cauzei, apreciindu-se că și aceste ore fac parte din norma didactică.

Potrivit dispozițiilor art. 263 alin. (7) din Legea nr. 1/2011 a educației naționale, în învățământul primar, orele de educație fizică prevăzute în planurile de învățământ sunt predate de profesori cu studii superioare de specialitate. Potrivit O.G. nr. 103/1998 aprobată cu modificări și completări, art. 1 lit. a) și b) norma didactică a învățătorilor/institutorilor cuprinde: „activități didactice de predare-învățare, de instruire practică și de evaluare, conform planurilor de învățământ; activități de pregătire metodică-științifică și activități de educație, complementare procesului de învățământ (săptămânal, 9 ore de pregătire și 3-4 ore de activități științifico-metodice, 2 ore de comunicare cu familiile elevilor, 4-5 ore de evaluare a elevilor, inclusiv prin participarea la cursurile profesionale ale școlii”.

Potrivit art. 262 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, activitatea personalului didactic de predare se realizează într-un interval de timp zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână, și cuprinde: a) activități didactice de predare-învățare-evaluare și de instruire practică și examene de final de ciclu de studii, conform planurilor-cadru de învățământ; b) activități de pregătire metodică-științifică; c) activități de educație,

complementare procesului de învățământ: mentorat, școala după școală, învățare pe tot parcursul vieții. Potrivit art. 262 alin. (3) din același act normativ: norma didactică de predare-învățare-evaluare și de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă reprezintă numărul de ore corespunzător activităților prevăzute la alin. (1) lit. a) și se stabilește după cum urmează: a) un post de profesor pentru învățământul preșcolar pentru fiecare grupă cu program normal, constituită în educația timpurie; b) un post de profesor pentru învățământul primar pentru fiecare clasă din învățământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate;

Rezultă că norma didactică a învățătorilor este de 40 de ore pe săptămână, din care, scăzând numărul maxim de ore alocat pentru activități de educație complementare, pot rămâne la clasă 17 ore pe săptămână, situație compatibilă cu cea rezultată prin eliminarea orelor de educație fizică și limbi străine, ceea ce înseamnă că norma didactică a învățătorilor/institutorilor nu suferă vreo restrângere, întrucât activitatea profesorilor pentru învățământul primar se completează, în mod corespunzător, cu alte activități dintre cele prevăzute – evaluare, pregătire metodică-științifică, activități de educație, complementare procesului de învățământ etc.

Potrivit art. 263 alin. (4) din Legea nr. 1/2011, orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate, în condițiile prezentei legi, de profesorii pentru învățământul primar de la grupa sau clasa respectivă, în cadrul activităților postului, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii ori prin certificatul de competență, pentru ca la alin. (5) să se prevadă că orele de limbi străine din învățământul primar pot fi predate, în condițiile prezentei legi, de profesorii pentru învățământul primar de la clasa respectivă, dacă fac dovada calificării prin diploma de studii sau prin certificatul de competență și sunt remunerate prin plata cu ora.

Pentru identitate de rațiune, și în cazul orelor de educație fizică, ar fi trebuit ca la alin. (7) al aceluiași articol să se prevadă expres că orele de educație fizică predate de învățătorii/institutorii/profesorii pentru învățământul primar de la clasa respectivă sunt remunerate prin plata cu ora.

Tot astfel, la art. 1 alin. (13) din Metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar aprobată prin Ordinul nr. 5616/2010 al Ministerului Educației se prevede că, în învățământul primar, orele de educație fizică prevăzute în planurile de învățământ sunt predate de profesori cu studii superioare de specialitate/institutori cu a doua specializare educație fizică, fiind incluse în norma acestora sau prin plată cu ora ori cu cumul. În situația în care predarea orelor de educație fizică din învățământul primar nu se poate face de profesori cu studii de specialitate/institutori cu a doua specializare educație fizică, acestea sunt predate de învățătorul/institutorul/profesorul pentru învățământ primar de la clasa respectivă, fără a se mai prevedea, așa cum devenea logic pentru identitate de rațiune, posibilitatea plății cu ora sau prin cumul acestor ore. De asemenea, în art. 5 din Metodologia organizării și desfășurării activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul MECS nr. 3462/2012 se prevede că: „În vederea organizării curriculare a activităților de educație fizică și sport în învățământul preuniversitar trebuie respectate următoarele cerințe: a) predarea acestor forme de organizare a

activităților de educație fizică și sport se realizează: (i) în învățământul preșcolar, de către profesorul pentru învățământul preșcolar; (ii) în învățământul primar, gimnazial și liceal, de către profesorul de educație fizică și sport”.

Însă tribunalul a reținut că, potrivit art. 254 alin. (1) din Legea nr. 1/2011, în unitățile de învățământ poate fi angajat personal didactic cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată sau perioadă determinată de cel mult un an școlar, cu posibilitatea prelungirii contractului, respectiv în plata cu ora, în condițiile legii. De asemenea, în conformitate cu art. 15 alin. (3) din contractul colectiv de muncă unic la nivel de sector de activitate – Învățământ Preuniversitar, înregistrat la MMFPS – SDS, la data de 02.11.2012, orele de educație fizică predate de învățători, institutori și profesori pentru învățământ primar, care nu sunt predate de profesori cu studii superioare de specialitate, pot fi remunerate în sistem de plată cu ora, ca personal necalificat, prevedere ce o regăsim și în art. 15 alin. (3) din contractul colectiv de muncă unic la nivel de sector de activitate – Învățământ Preuniversitar, înregistrat la MMFPS – DDS, la data de 13.11.2013.

În raport cu textele legale și cu convenția colectivă semnată și de Ministerul Educației, tribunalul a apreciat că, în mod independent de norma didactică, distinct de aceasta, cadrul didactic titular va efectua orele de educație fizică la clasele la care este cadru didactic titular în situația în care la unitatea școlară la care își desfășoară activitatea nu se poate realiza predarea acestor ore de către un profesor cu studii de specialitate sau cu a doua specializare educație fizică.

În ceea ce privește modalitatea de salarizare, s-a apreciat că orele de educație fizică, fiind prestate în afara normei didactice obligatorii, se impune a fi remunerate suplimentar, față de învățătorii/institutorii/profesorii pentru învățământ primar care nu predau astfel de ore, însă, așa cum s-a convenit prin CCM aplicabil, în sistem de plată cu ora, ca personal necalificat, câtă vreme nu fac dovada calificării în specializare. În cazul în care orele de educație fizică ar rămâne neplătite, spre deosebire de cele de limbi străine și fără vreo diferențiere de salarizare între cadrele didactice care nu predau astfel de ore și cele care le predau, s-ar încălca dreptul reclamanților rezultat din aplicarea principiului prevăzut în legislația internă și internațională potrivit art. 1 alin. (2) lit. e) pct. i) din O.G. nr. 137/2000, și anume „dreptul la muncă, la liberă alegere a ocupației, la condiții de muncă echitabile și satisfăcătoare, la protecția împotriva șomajului, la un salariu egal pentru munca egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare”.

Drepturile vor fi actualizate în raport de rata inflației până la data plății, deoarece, în raport de dispozițiile art. 1073 C.civ. 1864, se impune repararea integrală a prejudiciului suferit de reclamanți prin devalorizarea monedei naționale, caracterul inflaționist al economiei statului român fiind de notorietate și nu se impune a mai fi dovedit.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel pârâții unitatea administrativ-teritorială G., prin primar și Consiliul local G., solicitând să se dispună schimbarea sentinței și anularea în parte a sentinței apelate, trimiterea cauzei spre rejudecarea la prima instanță, iar pe fondul cauzei, respingerea cererii de chemare în judecată, întrucât drepturile bănești pretinse se asigură de la bugetul de stat, o hotărâre de admitere a

cererii fiind imposibil de executat în contradictoriu cu pârâta din prezenta cauză. Nu se poate dispune obligarea unității administrativ-teritoriale la asigurarea finanțării și virării sumelor pretinse, cât timp aceasta nu are decât calitatea de intermediar al acestor sume de bani.

În motivare, s-a arătat că soluția instanței este netemeinică, deoarece, potrivit art. 21 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, „unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Acestea sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de înregistrare fiscală și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie, precum și la unitățile bancare. Unitățile administrativ-teritoriale sunt titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii. În justiție, unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate, după caz, de primar sau de președintele consiliului județean. Pentru apărarea intereselor unităților administrativ-teritoriale, primarul, respectiv președintele consiliului județean, stă în judecată ca reprezentant legal și nu în nume personal”. Așadar, primarul nu este reprezentantul consiliului local.

De asemenea, la art. 23 din aceeași lege, se prevede că „autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală în comune, orașe și municipii sunt consiliile locale, comunale, orașenești și municipale, ca autorități deliberative, și primarii ca autorități executive”. Rezultă din aceste prevederi legale că personalitatea juridică s-a recunoscut numai autorităților administrativ-teritoriale, declarată expres că fiind de drept public, iar consiliile locale și primarii sunt autorități deliberative, respectiv executive ale administrației publice locale care, deși lipsite, în mod formal, de personalitate juridică, totuși au atribuții legale în gestionarea treburilor publice din respectiva unitate administrativ-teritorială.

Conform art. 104 din Legea nr. 1/2011 a educației naționale: „Finanțarea de bază asigură desfășurarea în condiții normale a procesului de învățământ la nivel preuniversitar, conform standardelor naționale. Finanțarea de bază se asigură din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoare adăugată și alte venituri ale bugetului de stat, prin bugetele locale, pentru următoarele categorii de cheltuieli: a) cheltuielile cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuții aferente acestora; (...) (3) Finanțarea de bază a unei unități școlare rezultă prin multiplicarea costului standard per elev/preșcolar cu coeficienți specifici unității școlare și cu numărul de elevi și se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului. (4) Baza de calcul a fondurilor alocate unităților de învățământ prin și din bugetele locale, pentru finanțarea de bază, o constituie costul standard per elev/școlar. (...)”

Alocarea fondurilor pentru finanțarea de bază a unității de învățământ se face pe baza unei formule de finanțare aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului care ia în considerare costul standard per elev/preșcolar, numărul de elevi/preșcolari în unitatea de învățământ, precum și factorii de corecție dependenți de densitatea de elevi din zonă, severitatea dezavantajelor, de limba de predare și alți factori. Finanțarea de bază aprobată anual prin legea bugetului

de stat se repartizează pe comune, orașe, municipii și sectoare ale municipiului București de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene cu asistența tehnică a inspectoratelor școlare județene... Sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat, alocate pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat ca finanțare de bază, nu pot fi executate silit pentru recuperarea creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina autorităților administrației publice locale”.

Atribuțiile concrete ale autorităților publice locale implicate în această finanțare sunt evidențiate în art. 36 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001, unde se menționează: „consiliul local exercită atribuții privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni”, iar alin. (6) prevede că, în exercitarea acestor atribuții, consiliul local asigură, potrivit competențelor sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind: 1. Educația; 2. Serviciile sociale pentru protecția copilului, a persoanelor cu handicap, a persoanelor vârstnice, a familiei și a altor persoane sau grupuri aflate în nevoie socială; 3. Sănătatea; 4. Cultura etc.

În Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale se prevede în capitolul 2, secțiunea a 3-a, denumit Competențe și responsabilități în procesul bugetar, faptul că: bugetele locale se aprobă de către consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor, județelor și de Consiliul General al municipiului București, după caz; ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale sunt primarii unităților administrativ-teritoriale; ordonatorii principali de credite repartizează creditele bugetare aprobate prin bugetele locale, pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, și aprobă efectuarea cheltuielilor din bugetele proprii, cu respectarea dispozițiilor legale; ordonatorii terțiari de credite utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor unităților pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

Fată de toate aceste considerente, nu se justifică promovarea acțiunii față de Consiliul Local al municipiului G., care nu poate avea calitate procesuală pasivă în obligația de plată pretinsă, întrucât obligația de finanțare instituită de lege este exterioară raportului de muncă guvernat de Codul muncii.

În ședința publică din 08.05.2017, Curtea a invocat excepția lipsei calității procesuale active a apelantei unitatea administrativ-teritorială G., prin primar, în declararea căii de atac.

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de motivele invocate și de dispozițiile art. 476 și urm. NCPC, curtea a reținut următoarele:

În privința excepției lipsei calității procesuale active a apelantei unitatea administrativ-teritorială G., prin primar, în declararea căii de atac, se constată că, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a investit instanța cu pretenții îndreptate împotriva Școlii gimnaziale G. și Consiliului local al municipiului G. În aceste limite, din punctul de vedere al părților, instanța de fond a soluționat cauza și a pronunțat sentința.

Potrivit art. 9 alin. (1) și (2) NCPC, „(1) Procesul civil poate fi pornit la cererea celui interesat sau, în cazurile anume prevăzute de lege, la cererea altei persoane,